

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a treizecea după Rusalii

În această săptămână, marți:

Sfântul Andrei - Apostolul românilor

Evangelhia duminicii

Dregătorul bogat și Păzirea poruncilor (Luca XVIII, 18-27)

18. Și L-a întrebat un dregător, zicând: Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața de veci ?
19. Iar Iisus i-a zis. Pentru ce Mă numești bun ? Nimeni nu este bun, decât unul Dumnezeu.
20. Știi poruncile: Să nu săvârșești adulter, să nu ucizi, să nu furi. Să nu mărturisești strâmb, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta.
21. Iar el a zis: toate acestea le-am păzit din tinerețile mele.
22. Auzind, Iisus i-a zis: Încă una îți lipsește: Vinde toate câte ai și le împarte săracilor, și vei avea comoară în ceruri; și vino de urmează Mie.
23. Iar el, auzind acestea, s-a întristat, căci era foarte bogat.
24. Și văzându-l întristat, Iisus a zis: Cât de greu vor intra cei ce au averi în împărăția lui Dumnezeu !
25. Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului decât să intre bogatul în împărăția lui Dumnezeu.
26. Zis-au cei ce ascultau: Și cine poate să se mântuiască ?
27. Iar El a zis: Cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu.

Sărbătoarea Națională a României

Miercuri 1 Decembrie, de Ziua Națională a României, la ora 12.00 se va oficia o slujbă de Te-Deum, cu rugăciune de mulțumire.

Vă invităm cu drag să participați!

Sfântul Apostol Andrei – icoană pe catapeteasma bisericii noastre

Cuvânt la Evangelhia duminicii

- Sfântul Ioan Gură de Aur -

“Nu vă adunați comori pe pământ, unde molile și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură” (Matei 6, 19). Ai văzut că prin locul unde stau aceste comori și prin cei care le vatămă îți mută pofta aceasta de aici de pe pământ și ți-o țintuiește în cer, unde nici o comoară nu poate fi jefuită ? Hristos îți spune: “Dacă-ți muți avuția acolo, unde nici molia, nici rugina nu o strică, unde nici furii nu o sapă și n-o fură, vei alunga această boală și vei aduna sufletului tău mare bogăție.

După ce ți-a grăit așa, îți mai dă și pilde, ca să te înțelepțești. Și după cum un doctor înfricoșează pe bolnav și-i spune: “Cutare bolnav a murit pentru că a băut apă rece”, tot așa și Doctorul nostru îți dă ca pilde un bogat care e bolnav, dar dorește să trăiască și să fie sănătos; nu poate însă dobândi nici una nici alta din pricină că e stăpânit de lăcomie și pleacă pe lumea cealaltă cu mâna goală (Luca 12, 16-20). După aceasta îți dă iarăși o altă pildă, pe un bogat care se pârla de sete și nu putea avea nici o picătură de apă (Luca 16, 19-31). Apoi Hristos, pentru a-ți arăta că poruncile Lui sunt ușoare, îți spune: “Uitați-vă la păsările cerului” (Matei 6, 26). Dar, îngăduitor fiind, Învățătorul nostru nici pe bogați nu-i lasă să deznădăjduiască. Le spune: “Cele ce sunt cu puțință la oameni sunt cu puțință la Dumnezeu” (Luca 18, 27). Chiar dacă ești bogat, Doctorul poate să te vindece. Nu nimicește bogăția, ci înrobirea ta de avuții, patima zgârceniei.

- Dar cum se poate mântui cel bogat ?

- Dacă face comune averile sale cu cei săraci, ca Iov de pildă; dacă-și alungă din suflet dorința de mai mult, dacă cheltuielile nu-i depășesc necesarul.

Sfântul Andrei – apostol al românilor

Slăvitul Apostol Andrei, cel întâi chemat, s-a născut în cetatea Betsaida (Casa Vânătorilor), localitate situată lângă Marea Galileii, în hotarul Zabulonului. Sfântul Andrei era frate cu Sfântul Apostol Petru, amândoi fiind pescari și fiii pescarului Iona. Ambii s-au numărat printre ucenicii Sfântului Ioan Botezătorul, ascultând timp îndelungat predicile acestuia cu îndemnuri la pocăință și cu proorocia despre venirea lui Mesia.

Văzând cum, în fața lui Hristos, marele prooroc se recunoaște pe sine ca un rob slujitor și auzind

SP. ANDREI.

cuvintele: *“Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel care ridică păcatele lumii”* (Ioan 1, 29), Sfântul Apostol Andrei lăsând toate, cu tot sufletul a urmat lui Hristos, căci a înțeles că într-adevăr El este Cel care va să vie. Renunță la ocupația lui de pescar și se dedică propovăduirii Sfintei Evanghelii. Va fi martor al Patimii, morții și Învierii lui Hristos, după

Cincizecime mergând la propovăduire în ținuturile Bitinia, Tracia, Macedonia, Scitia Minor (Dobrogea de azi) fapt pentru care el este considerat “Apostol al românilor”, iar creștinismul românesc de origine apostolică. După ce a propovăduit credința în Hristos în cetățile din Scythia Minor sau Dacia Pontică, la populația autohtonă geto-daco-romană de aici, Sfântul Apostol Andrei, trecând prin provinciile romane Moesia Inferioară și Tracia, a ajuns la Bizanț. După o veche tradiție păstrată de istoricii și cronograful bizantini, a numit aici episcop pe Stahie, unul dintre ucenicii săi. După călătoria sa în Tracia, Apostolul a mers în Grecia, aducând mulțimi de popor la noua credință în “Cel răstignit și înviat”.

Potrivit scrierilor hagiografice, a fost martirizat la Patras, lângă Corint, fiind răstignit pe o cruce în formă de X, rămasă până astăzi sub numele de “Crucea Sfântului Andrei”. Atât Capul Sfântului Andrei, cât și Crucea pe care a fost martirizat se află în prezent în Catedrala Mitropolitană din Patras. La noi în țară, părți din trupul Sfântului se păstrează în Catedrala Episcopală „Sfântul Nicolae” din Galați precum și la mănăstirile Horezu, Secu și Neamț. Fragmente din lemnul crucii pe care a fost răstignit, au fost oferite pentru binecuvântare Înalț Prea Sfințitului Mitropolit Daniel de către Mitropolitul Nicodimos, cu prilejul aducerii Sfințelor Moaște ale Apostolului Andrei la Iași, în ziua de 13 octombrie 1996. Această zi, alături de cea de 30 noiembrie constituie sărbători în care Biserica Ortodoxă Română îl cinstește cu evlavie, considerându-l ocrotitorul României.

Roxana Aioanei (Grafică realizată de Bogdan Zahariuc)

Terapie duhovnicească (urmare din numerele anterioare):

Arghirofilia și pleonexia

Arghirofilia desemnează în mod general iubirea față de bani, ca și față de diferite alte forme de bogăție materială. Această iubire se manifestă prin plăcerea de a avea bani, prin grija de a-i păstra, prin greutatea de a te despărți de ei și prin neplăcerea resimțită atunci când îi dai. În ceea ce privește pleonexia, ea constă în voința de a dobândi bunuri noi și de a avea cât mai multe. În timp ce, în mod obișnuit, cuvântul se traduce prin “zgârcenie” (noțiunea aceasta trebuie să fie înțeleasă într-un sens mai larg decât cel folosit curent), este redată prin aviditate, cupiditate, lăcomie de bani.

Se impune aici o remarcă: nu banii sau bunurile materiale intră în discuție atunci când vorbim despre aceste patimi, ci atitudinea omului față de ele. Cel lacom ca și cel zgârcit nu respectă acest rost al lor, privindu-le, în mod patologic, ca valori în sine, plăcându-i mai curând să aibă bogății, decât să se folosească de ele.

Sfântul Maxim Mărturisitorul subliniază că “nimic dintre cele create și făcute de Dumnezeu nu este rău”, că patima se naște din reaua folosire a puterilor sufletului; “nu banii sunt răi, ci iubirea de bani(...). Nimic nu e rău din cele ce sunt, decât reaua întrebuintare, care vine din negrija minții de a cultiva cele firești”. Sfântul Nichita Stithatul scrie cu privire la aceasta: “iubirea cea rea de arginți...face pe fiii oamenilor să prețuiască mai mult dragostea aurului decât dragostea lui Hristos și înfățișează pe Făcătorul materiei mai mic decât materia și îi înduplecă să slujească mai mult materiei decât lui Dumnezeu”. “De iubești să fii prietenul lui Hristos, să urăști aurul și împătımirea lacomă de el, ca pe una ce întoarce cugetul spre el și îl răpește de la prea dulcea iubire a lui Iisus”.

Ocupat de sporirea bogăției materiale, omul nu-și valorifică infinitele posibilități spirituale și nu ajunge la împlinirea ființei lui, rămânând închis de bună voie în mărginita lume căzută. De fapt, se înstrăinează de adevărata sa menire și își ținutește cu totul ființa și viața de lume și trup. Sfântul Ioan Gură de Aur spune că “lăcomia atrage ura tuturor, ne face urâți de toți, și de cei nedreptățiți de noi și chiar de cei cărora nu le-am făcut nici o nedreptate”. Aceasta patima îl face pe om nepăsător față de aproapele, să nu vadă în semenii lui decât piedici în calea îmbogățirii sau simple mijloace de dobândire a averii. Arghirofilia și pleonexia sting iubirea, zămisbind astfel toate patimile care i se împotrivesc acesteia: nesimțirea, dezgustul, ura, dușmănia, ținerea de minte a răului, certurile, uciderile și toate celelalte de același fel. Ea naște în suflet teamă și întristare, mândrie, felurite forme de violență, dar și lene, slavă deșartă, îndrăzneală, disprețuirea aproapelui, aroganță.

Să ascultăm îndemnul Mântuitorului Hristos, care ne spune: “Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură, ci adunați-va comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strica, unde furii nu le sapa și nu le fură. Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta”(Matei 6,19-21). (va urma)

Inginer Gheorghe Aioanei

Liturghia pe înțelesul tuturor

(urmare din numerele anterioare)

27. *Ce rol are ultima ectenie care se rostește înainte de Tatăl nostru ?*

Partea din oficiul Liturghiei, care urmează după Rugăciunea anaferei euharistice, se deschide prin formula: *“Și să fie milele marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos cu voi cu toți”*, pe care preotul o rostește dintre sfintele uși, binecuvântând în același timp pe credincioși. Această urare ierartică apare ca o formulă generală de aplicare a efectelor mijlocirilor făcute în cadrul rugăciunii ecleziologice. Preotul își exprimă astfel dorința ca toți să se împărtășească de milele de harul dumnezeiesc, care a fost cerut de el, în legătură cu diferitele intenții menționate în cursul rugăciunilor tainice, efectul acestor rugăciuni așadar să se reverse peste comunitatea întreagă.

Ultima ectenie are rolul de a ne pregăti, de a împlini toate după cuviință pentru Sfânta Împărtășanie, care se va da celor vrednici după Rugăciunea Domnească - Tatăl nostru. Pe parcursul rostirii ecteniei, preotul rostește în taină rugăciunea aceasta: *“Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Îți încredințăm toată viața și nădejdea noastră și cerem și ne rugăm și cu umilință cădem înaintea Ta: Încrednicește-ne să ne împărtășim cu cuget curat, cu cereștile și înfricoșătoarele Tale Taine ale acestei sfinte și duhovnicești mese, spre lăsarea păcatelor, spre iertarea greșelelor, spre moștenirea împărăției cerurilor, spre îndrăznirea cea către Tine, iar nu spre judecată sau spre osândă”*. Apoi preotul continuă ectenia, cerând de la Dumnezeu pentru toți credincioșii milă, mântuire, iertare de păcate, înger păzitor sufletelor noastre, cele de folos tuturor, pace în lume, pocăință pentru restul vieții, sfârșit creștinesc, răspuns bun la marea Judecată care ne așteaptă pe toți, unirea tuturor în dreapta credință și împărtășirea Sfântului Duh prin dăruirea vieții noastre cu totul lui Hristos.

Credincioșii trebuie astfel să se roage și ei pentru iertarea păcatelor lor, pentru înnoirea vieții duhovnicești în casele și inimile lor, pentru ca să le dăruiască Dumnezeu, lor și copiilor lor, îngeri păzitori, sfârșit creștinesc și mântuire. Apoi să ceară de la Domnul să-i încrednicească de primirea cu vrednicie a Trupului și Sângelui Mântuitorului nostru Iisus Hristos Care se oferă în dar celor pregătiți.

Ca și prima rugăciune a cererilor, și aceasta ne învață ce trebuie să cerem de la Dumnezeu în rugăciunile noastre. Și asta pentru că de obicei, rugăciunile noastre sunt presărate cu cereri de perspectivă imediată punându-se pe un plan secundar ceea ce este mai important pentru viața noastră.

Importantă de reținut este și cererea pentru *„Unirea Credinței”*, care se constituie într-o rugăciune pentru unitatea creștinilor pe care, iată, creștinul ortodox o rostește la fiecare liturghie și nu doar o dată pe an, în timpul Săptămânii (octavei) de rugăciune comună. În unitate de credință, simțire unitară, primim *„împărtășirea Sfântului Duh”* care va zămisi dăruirea de sine pentru comunitatea Bisericii lui Hristos.

Pr. Mihai Mărgineanu și Vasilica Onofrei

Cronică: - Sărbătorirea Sfintei Mari Mucenite Ecaterina – hramul mic al parohiei

Ca în fiecare an, în ziua de 25 noiembrie, parohia noastră și-a serbat cel de-al doilea hram, întru cinstirea Sfintei Mari Mucenite Ecaterina, ferventă propovăduitoare a drepte credințe și model de viață creștină pentru fiecare dintre noi toți.

În seara zilei de **miercuri, 24 noiembrie**, s-a oficiat Vecernia și Litia Hramului, la care a participat un sobor de 11 clerici, condus de Pr. Prof. Ioan Vicovan, preot paroh la Biserica “Sfânta Parascheva”, cel care a ținut și cuvântul de învățătură.

Mulțumim pe această cale pentru prezența deosebită, P.Cuv. Arhim. Timotei Aioanei, Exarh cultural al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, P.Cuv. Arhim. Dosoftei, Mare Eclesiarh al Catedralei Mitropolitane.

Alături de sfinții lor au fost prezenți ierodiaconul Valerian Radu de la Catedrala Mitropolitană, Pr. Aurel Mărgineanu, paroh la Biserica “Sf. Gheorghe” – Eternitate, Pr. Constantin Barna, Pr. Petru Lehaci preot paroh la Biserica “Nașterea Maicii Domnului, Sfântul Ilie și Sfântul Nectarie, Pr. Iulian Vornicu, paroh la Biserica “Sfinții Mihail și Gavriil” – Prisecani, , , Pr. Aristide Lefter, Pr. Narcis Axinte.

Ne-am bucurat de asemenea de participarea la aceste momente solemne a unui impresionant număr de credincioși, a corului parohial, precum și unui grup de elevi ai Seminarului "Sfântului Vasile cel Mare" din Iași, îndrumați către parohia noastră de domnul profesor Constantin Simiraș.

Joi, 25 noiembrie, a fost oficiată Sfânta Liturghie în cinstea Sfintei Ecaterina, cu participarea Pr. Constantin Barna, Pr. Aristide Lefter, Pr. Narcis Axinte.

Răspunsurile la slujbă au fost date de corul parohial, întregit de un grup de seminariști. Cuvântul de învățătură - cuprinzând importante informații despre viața Sfintei Ecaterina, cât și despre Mănăstirea din muntele Sinai, unde se află astăzi moaștele Sfintei Ecaterina, unul dintre cele mai importante locuri de pelerinaj creștin din Orientul Mijlociu - a fost rostit de Pr. Constantin Barna

După săvârșirea Sfintei Liturghii a urmat Slujba de pomenire pentru ctitorii Bisericii Sf. Apostol Toma, respectiv, pentru Banul Toma Cozma și soția sa Ecaterina și Maria Anastasiu Apostol Ketreanca, precum și pentru cei răposați

În continuare, a fost organizată o agapă creștină pentru circa 30 de pelerini și pentru 45 de nevoiași, prin implicarea meritorie a episcopului și a membrilor Consiliului și Comitetului parohial.

Ținând cont de pregătirile frumoase și de organizarea atât de reușită a întregului program al sărbătorii, le adresăm

sincere mulțumiri și felicitări pentru modul exemplar în care au reprezentat parohia la aceste manifestări.

Exprimăm totodată alese mulțumiri și sponsorilor, dar și creștinilor din alte parohii, care au dorit să ne ajute și să fie alături de noi în aceste clipe de bucurie duhovnicească.

Anul acesta Sărbătoarea Hramului a fost întâmpinată și prin două realizări gospodărești:

- gardul din zona de jos a parcului parohial, cu sprijinul S.C. Mecanica Bucium S.A și a domnilor consilieri parohiali Cimpoi Neculai și Purușniuc Neculai.

- reparații, zugrăveli exterioare și vopsitorie, realizate în regie proprie, cu amenajarea unei toalete moderne.

Mulțumim respectuos celor care au donat faianța și gresia pentru dotarea și modernizarea spațiilor din căsuța filantropică, unde s-a și organizat masa pentru pelerini și pentru săraci.

Ne-a bucurat mult numărul mare al celor care ne-au sprijinit pentru organizarea hramului. Respectându-le dorința de a nu face publice numele lor, rugăm pe Bunul Dumnezeu să le răsplătească cu generozitate faptele lor bune.

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu
Secretar redacție: Vasilica Onofrei

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank.